

bót budowlanych do obowiązków kierownika budowy, któremu wykonawca czynności geodezyjnych powierza opiekę nad tymi znakami.

§ 6. 1. Utrwalaniu na terenie budowy podlegają te elementy geodezyjne planu realizacyjnego, które są niezbędne:

- 1) do należytego i zgodnego z projektem budowlanym usytuowania poziomego i posadowienia wysokościowego wznoszonych obiektów;
- 2) do sprawdzenia zgodności założonych fundamentów z ich położeniem uprzednio wyznaczonym na gruncie.

2. O wykonaniu czynności określonych w ust. 1 wykonawca czynności geodezyjnych dokonuje wpisu do dziennika budowy i w miarę potrzeby przekazuje kierownikowi budowy kopie szkicu polowego wyznaczenia obiektu budowlanego na gruncie. W przypadkach uzasadnionych utrwaleniu podlegają elementy wyznaczające osie ulic oraz linie rozgraniczające.

§ 7. 1. Czynności geodezyjne przy wyznaczaniu obiektów budowlanych obejmują:

- 1) rozpatrzenie i uzupełnienie materiałów geodezyjnych niezbędnych do wyznaczenia obiektów budowlanych;
- 2) odszukanie na terenie znaków istniejącej osnowy geodezyjnej i w miarę potrzeby jej uzupełnienie znakami sieci geodezyjnej realizacyjnej, a dla inwestycji na większych obszarach obejmujących szereg budynków — założenie realizacyjnej osnowy geodezyjnej, jeżeli taka osnowa uprzednio nie była założona;
- 3) usunięcie z placu budowy znaków geodezyjnych przeznaczonych do likwidacji, w trybie określonym w § 5;
- 4) spowodowanie zabezpieczenia na czas trwania budowy znaków geodezyjnych istniejących i nowo zakładanych na placu budowy;
- 5) wyznaczanie w terenie i utrwalanie na gruncie zgodnie z wymaganiami projektu budowlanego elementów geodezyjnych określających usytuowanie w poziomie oraz posadowienie wysokościowe realizowanych obiektów w dostosowaniu do praktycznych potrzeb budowy;
- 6) sporządzenie dokumentacji geodezyjnej dla inwestora oraz w razie wykonywania czynności geodezyjnych, podlegających obowiązkowi zgłoszenia organom państwowej służby geodezyjnej — sporządzenie dla przekazania tym organom operatu technicznego wykonanego zgodnie z przepisami technicznymi wymienionymi w § 4 ust. 4 pkt 1.

2. W przypadkach określonych w § 25 ust. 2 rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 27 lipca 1961 r. w sprawie państwowego nadzoru budowlanego nad budową, rozbiórką i utrzymaniem obiektów budowlanych budownictwa powszechnego (Dz. U. Nr 38, poz. 197) czynności techniczne wymienione

w ust. 1 pkt 5 mogą być zastąpione wyznaczeniem w terenie i utrwaleniem na gruncie:

- 1) przebiegu linii rozgraniczających nieruchomości od ulicy, a w miarę potrzeby również od sąsiadujących nieruchomości;
- 2) przebiegu określonego rodzaju linii zabudowy (przednie, tylne, boczne);
- 3) reperów roboczych dla określenia wysokości przyległego do placu budowy chodnika ulicy.

§ 8. 1. Zgodność położenia na gruncie założonych fundamentów powinna być sprawdzona na wniosek kierownika budowy lub inspektora nadzoru inwestorskiego w ciągu 7 dni od dnia zawiadomienia o ich założeniu:

- 1) w odniesieniu do budownictwa powszechnego — przez właściwy powiatowy organ państwowej służby geodezyjnej,
- 2) w odniesieniu do budownictwa specjalnego — przez jednostkę resortowej służby geodezyjnej inwestora, a w jej braku — przez organ wskazany w pkt 1,

z jednoczesnym wpisaniem wyników sprawdzenia do dziennika budowy.

2. Sprawdzenia dokonuje się w obecności kierownika budowy lub inspektora nadzoru inwestorskiego.

3. W razie stwierdzenia niezgodności pomiędzy stanem faktycznym położenia założonych fundamentów a projektem budowlanym organ dokonujący sprawdzenia zawiadamia o tym w ciągu 7 dni właściwy organ państwowego nadzoru budowlanego oraz inwestora, wyjaśniając w sposób opisowy, na czym polega stwierdzona niezgodność. Do opisu należy dołączyć odpowiedni rysunek i obliczenia kontrolne.

4. Jeżeli organ dokonujący sprawdzenia:

- 1) stwierdzi niemożność dokonania tych czynności z powodu zniszczenia znaków geodezyjnych bądź
- 2) nie otrzyma od kierownika budowy w oznaczonym terminie materiałów niezbędnych do przeprowadzenia swych czynności

— powinien odnotować odpowiednią uwagę w dzienniku budowy i zawiadomić o tym właściwy organ państwowego nadzoru budowlanego oraz organ państwowej służby geodezyjnej.

§ 9. 1. Kontroli stanu zabezpieczenia stałych punktów realizacyjnej osnowy geodezyjnej może powiatowy organ państwowej służby geodezyjnej dokonywać w każdym czasie trwania budowy.

2. Stwierdzone w czasie kontroli uchybienia i niedokładności w sposobie zabezpieczenia nie podlegających likwidacji znaków geodezyjnych lub całkowite ich zniszczenie należy odnotować w dzienniku budowy.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: W. Wicha

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 lipca 1963 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie opodatkowania podatkiem obrotowym i podatkiem od operacji nietowarowych niektórych podmiotów gospodarki społecznej.

Na podstawie § 20 ust. 3 uchwały nr 927 Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1952 r. w sprawie podatku obrotowego od jednostek gospodarki społecznej (Monitor Polski z 1952 r.

Nr A-97, poz. 1488 i z 1954 r. Nr A-48, poz. 664) oraz § 14 ust. 3 i § 26 uchwały nr 928 Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1952 r. w sprawie podatku od operacji nietowarowych

jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-97, poz. 1489 i z 1954 r. Nr A-48, poz. 665) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 15 marca 1958 r. w sprawie opodatkowania podatkiem obrotowym i podatkiem od operacji nietowarowych niektórych podmiotów gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 63, poz. 359) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1:
  - a) w ust. 2 wyrazy „ust. 3 i 8” zastępuje się wyrazami „ust. 3, 8 i 9”;
  - b) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Obroty osiągnięte przez instytucje ze sprzedaży przedsiębiorstwom handlu zagranicznego produk-

tów przeznaczonych na eksport oraz ze świadczenia usług związanych z eksportem zwalnia się od podatku obrotowego i podatku od operacji nietowarowych.”;

2) w § 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepis § 1 ust. 5 i 9 stosuje się odpowiednio do spółek, o których mowa w ust. 1 niniejszego paragrafu.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1963 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

309

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 lipca 1963 r.

w sprawie całkowitego lub częściowego zwolnienia nabycia niektórych praw majątkowych od podatku od nabycia praw majątkowych.

Na podstawie art. 20 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o podatku od nabycia praw majątkowych (Dz. U. z 1951 r. Nr 9, poz. 74) oraz art. 3, 26 i 35 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300 i z 1961 r. Nr 33, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zwalnia się od podatku od nabycia praw majątkowych nabycie gospodarstw rolnych lub ich części, położonych na obszarze gromad lub osiedli:

- 1) w drodze spadku, jeżeli wszystkie grunty spadkodawcy odziedziczył bądź w wyniku działu spadku otrzymał jeden spadkobierca będący rolnikiem;
- 2) w drodze spadku, otwartego po wejściu w życie ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o ograniczeniu podziału gospodarstw rolnych (Dz. U. Nr 28, poz. 163), jeżeli grunty spadkodawcy dziedziczy więcej niż jeden spadkobierca, ale dział spadku dokonany został zgodnie z przepisami tej ustawy w ciągu dwóch lat od dnia otwarcia spadku;
- 3) w drodze darowizny lub umowy o dożywocie, jeżeli nabywcą jest osoba, która w chwili nabycia byłaby uprawniona do dziedziczenia po zbywcy na podstawie ustawy powołanej w pkt 2 i albo wszystkie grunty zbywcy przechodzą na jednego nabywcę, albo w wyniku zbycia nastąpił podział gospodarstwa zgodny z przepisami tej ustawy; okoliczność, że dana osoba byłaby uprawniona do dziedziczenia po zbywcy, stwierdza dla celów podatkowych właściwy organ finansowy;
- 4) w drodze zamiany gruntów między rolnikami, jeżeli różnica wartości zamienionych gruntów nie przekracza 20% wartości tańszego gruntu; jeśli różnica wartości przekracza tę granicę, opodatkowuje się całą nadwyżką wartości;
- 5) gdy nabywcą jest Państwo, a nabycie nastąpiło po cenach wywłaszczeniowych.

2. Jeżeli nabywcą gospodarstwa rolnego z umowy o dożywocie jest osoba, która w chwili nabycia nie byłaby uprawniona do dziedziczenia po zbywcy na podstawie ustawy wymienionej w ust. 1 pkt 2, nabycie takie zwalnia się od opodatkowania do wysokości wartości świadczeń wzajemnych;

nadwyżka wartości gospodarstwa ponad wartość świadczeń wzajemnych, jako nabycie nieodpłatne, podlega opodatkowaniu według stawek podatkowych, przewidzianych w art. 16 dekretu o podatku od nabycia praw majątkowych, jednak nie wyższych niż dla osób zaliczonych do III klasy podatkowej.

3. Przy nabyciu własności gospodarstwa rolnego przez zasiedzenie stosuje się stawki podatkowe przewidziane dla osób zaliczonych w art. 16 dekretu o podatku od nabycia praw majątkowych do III klasy podatkowej.

§ 2. 1. Przy nabyciu gospodarstwa rolnego w drodze kupna obniża się stopę procentową podatku na 3%, jeżeli nabywcą jest jedna osoba lub małżonkowie, a przedmiotem nabycia są wszystkie grunty, które w chwili nabycia były objęte wspólną gospodarką w rozumieniu przepisów o podatku gruntowym bez względu na to, czy stanowiły własność jednej czy więcej osób.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się także wtedy, gdy jest kilku nabywców, lecz podział gospodarstwa następuje zgodnie z przepisami ustawy powołanej w § 1 ust. 1 pkt 2 i jednocześnie gospodarstwo zbywcy ulega likwidacji w rozumieniu tej ustawy.

§ 3. Jeżeli nieodpłatne nabycie gospodarstwa rolnego lub jego części jest wolne od podatku od nabycia praw majątkowych, a przedmiotem nieodpłatnego nabycia jest również inny majątek niż gospodarstwo rolne, nabycie tego innego majątku opodatkowuje się przy zastosowaniu stopy procentowej z art. 16 dekretu o podatku od nabycia praw majątkowych właściwej dla wartości całego przedmiotu nabycia.

§ 4. Przy nieodpłatnym nabyciu praw majątkowych przez przysposobionego, pasierba, zięcia lub synową zbywcy stosuje się stawki podatkowe przewidziane dla osób, zaliczonych w art. 16 dekretu o podatku od nabycia praw majątkowych do I klasy podatkowej.

§ 5. W przypadku kilku kolejnych przejść praw majątkowych w drodze spadku, nie poddanych opodatkowaniu, opodatkowaniu podlega tylko ostatnie nabycie. Przepis niniejszy ma zastosowanie, gdy pisma stwierdzające nabycie zostaną złożone właściwemu organowi finansowemu najpóźniej do dnia 31 grudnia 1965 r.